

neljanurgeline kui kassil, niia nattuke pikem. Tema koddopais on pallawal Ahwrika maal, ja lõuna pool Aña maal. Piibli ramatus rägitalse sagedast lõu-koerast, kus tedda kõige tuggewamaks ellajaks nimetasse. Wañal ajal olli nende püüdmine raste, ja tehti enamiste süggawad augud maa sisse, nõnda kui meie paikus huntile, agga juhtus üks kord koggemata, et üks karjane kelle peale lõu tungis, oma kae tema ette wistas, mis läbbi metsaline kobe waggaks läks ja tedda rahule jättis. Sellepärast ei olle nüüd muud tarwis kui üks riide tük, mis ülle tema silmade katetasse, siis on ta ni wagga et tedda wõib kinni kõita; sest kõik tema rammu peab tal silmas seisma. Ka sellest tülkist on näha kudda Juñmal inimest tarkuse läbbi ülle kõige ellajade üllemaks on seadnud. Mõnni kentsakas luggu on jubba enemuiste lõu-koerast kuul- saks sanud. Mõnda juhtus ükskord tee peal suur

lõukoer ühe inimese wasto, eitis wingudes meha jalge ette, lakkus tema jalgu ja ei lasnud meest paigast minna. Wiimaks näggi ehmatanud mees et lõu jalg waistetand ja suur pind hawa sees olli, tema tõmbas pinna wälja ja lõwvi lakkus kui koer tema kassi häteggemise eest. Üks teine lõukoer tulli inimese jure abbi palluma kui kont tal kurku kinni olli jäänud. Eðu nimetasse ellajade kuningaks, ja on tõe poolest üks hä südda- mega wahwa ja kange loom, ehk ta küi kui nälg kange on inimese ning muu loomade peale tungib. Tema wõib oma suured küüned kassi wiisi wälja ning sisse tõmmata; silmad ülgawad kui kõige elletamad küünlad; tema kontid on wägga tuggewad, otsego kiowist tehtud ja peawad — kui mõningad rägawad — tulleraua wasto tulesäddemid wälja andma; selles pärast wõib ta ühe ralsuga igga looma nõnda maha rabbada et enam ülles ei tõuse. Seddawiiñ tappis 1705mal aastal lõu ühe inimese ja 1807mal aastal ühe ärja, kellega ta ülle kiowwi aea eddasi läks. Tema rabbab ilke essiteks, tõstab siis kissa ja amustab wiimaks. Kui tema nälgas ehk wihane on, siis rapputab ta lakka ja lööb sabbaga wasto selga, kes sedda märki nääd ei tohi tema liggi minna. Mi pea kui üks obbone lõukoera aisu tunneb ei kula ta enam waljadest egga suu-raudadest, waid pöggeneb otsekobe palku; kui mees kes seljas istus maha sattab siis ei olle temal middagi wigga, sest et lõwvi järkis obbose järrel tülkab. Eðukoerast kes sabba ei liiguta, wõib inimene julgest